

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 43. Mors Innocentii VI. Urbanus V Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV. A.C. 1362. novo munere functurum suo. Concedimus tamen, ut maneat usque ad diem Ascensionis Domini, si ad concludenda negotia id opus esse putes. Quod attinet ad beneficia, quæ ut illi conferremus, rogasti: providimus ei, quam potuimus, optime, reliquis Cardinalibus una creatis. Dabat 2 Nov. 1361. Eodem die ad Cardinalem Androinum scripsit epistolam, ex qua liquet præcipuum negotium eum detinens fuisse controversiam de Britannia inter Carolum Blesensem, ac Joannem Monfortium componendam: ut multæ litteræ priores indicant.

Epist. 241.

Epist. 58. 59. 60. &c.

§. XLIII.

*Mors Innocentii VI. Urbanus V
Papa.*

Sequente anno 1362 Ludovicus Neapolis Rex 26 Maji redeunti in cælum Domino sacra mortalitatem explevit: eratque conjux ejus Regina Joanna rursus vidua & sine liberis. Papa Innocentius 20 Junii funeris exequias celebrari voluit: ac Romanæ Ecclesiæ jura in illud regnum ei beneficiaria lege obstrictum conservaturus, tanquam Nuncium eo misit Guilielmum Grimaldum seu Grimoardum Massiliæ ad S. Victoris Abbatem:

M. VII. l. 10. c. 100.

Regz. 1362. s. 2.

tem: qui non diu ibi hærebat. Nam ^{æcul. XIV.} Papa senio & morbis confectus 12 Se- ^{A.C. 1262.} ptembris obiit post novem annos, ac fe- ^{Vit. p. 343.} re totidem menses sui pontificatus, sepul- ^{344.} tusque in cathedrali templo Avenionensi, deinde in vicinum Carthusianorum monasterium a se conditum translatus est. Favit, ac benefecit litteratis, & horum multos promovit: sed naturæ propensio- ni paulo nimium indulgens ad dignitates ecclesiasticas multos extulit cognatos: quorum plerique tamen dextere sua obierunt officia.

Decimo post Innocentii exequias die S. Mauritio sacra 22 Sept. 1362 Cardinales Avenione præsentibus conclave pro more intrarunt viginti numero; inter alios Androinus Ruperus antehac Abbas Cluniacensis, Avenionem, nisi morti proximo, ac pæne jam extincto Papa, non ingressus. Hinc nata est controversia, nempe, an iste Cardinalis Papam eligendi jus haberet, nullius adhuc templi titulum nactus, nec in senatum pontificium vivente Innocentio introductus? Sententia tamen lata pro Androino, & suffragium ejus numeratum fuit.

Amplius mensis spatium in conclavi mansere Cardinales, antequam de Papa consentirent: & quanquam inter eos multi dabantur Viri egregii, his omis- sis statuerunt tandem sibi præficere Gui-

M 4 lielmum

Sæcul. XIV.
A.C. 1362.

Guilielmum Grimaldum Massiliæ ad S. Victoris Abbatem, quem reapse 28 Oct. elegerunt. Is patrem habuit Grimoardum sive Grimaldum Equitem, ac Dominum Grifaci in Gabalensi provincia, & Mimatenſi diœceſi. Vix ex ephebis exceſſerat: cum ſacræ militiæ ſe addidit in Chiriaceniſi ejuſdem diœceſeos prioratu Maſſilienſi ad S. Victorem abbatiaſ obnoxio. Monaſtica illic diſciplina exercitatus, Ceſſerone litteris eam dedit operam, ut Doctor celeberrimus factus multos per annos Jus utrumque tum ibi, tum Avenione traderet. Antiffiodoreniſi poſt modum ad S. Germani Abbas, dein Maſſilienſiſ ad S. Victoris Præſul, denique Summus evaſit Pontifex.

Quia ob Eccleſiæ negotia in Italia verſabatur, Cardinales incerti, an conſentiret in electionem, celabant iſtam, dum ille adefſet; & accerſendum curabant, ob rem, quæ moram non ferret, ſibi eum opus eſſe perhibentes. Venit protinus,

M. VII. l. II.
c. 26.

& clanculum Avenionem intravit 30 Octobris. Poſtridie promulgata electio; & Guilielmus Grimaldus declaratus eſt Papa ſub nomine Urbani V. Die S. Leonardi ſexta Novembris, quæ erat dominica, fuit conſecratus Epicoſopus, & coronatus Papa per Cardinalem Magalonenſem Epicoſopum Oſtienſem Alduinum Audebertum. Papa Urbanus modeſtiæ
cauſa

Vit. p. 399.
1055.

causa omisit solemnem & magnificam ^{Sæcul. XIV.}
equitationem per urbem, etsi ^{A. C. 1362.}
jam erat.

§. XLIV.

Concilia Cantuariensia.

Eodem anno 1362 Simon Islipius Ar-
chiepiscopus Cantuariensis duo con-
cilia provincialia celebravit; & prius qui-
dem Magefeldæ. Summa ejus fuit san- ^{fo. II. v. 1933}
ctio ad Simeonem Sudburinum Londi-
nensem Episcopum 16 Julii scripta in hanc
sententiam: Festis diebus ad colendum
Deum & Sanctos ejus institutis abutitur
hominum levitas, & corruptio. Tum
habentur mercatus, conventusque profa-
ni; obeuntur functiones illicitæ; caupo-
næ magis quam templa frequentantur;
loco piarum precum fiunt computationes
usque ad ebrietatem; laxantur frena
pudoris; & jurgia committuntur. Ar-
chiepiscopus dein enumerat ferias; Do-
minicam, cujus observationem sabbato
inde a cantu vespertinarum precum, non
citius inchoandam, ne Judaicæ religio-
nis species adumbretur, asserit; Pascha,
& Pentecosten per tres dies continuos;
solemne augustissimi Sacramenti; inter ^{Thomas}
dies Coelitibus sacros festum Conceptæ ^{fêtes p. 210.}
Virginis Virginum nondum in Francia,
nec Romæ receptum, sed in Anglia jam